

שעות מעטות לפני מותו התלוצץ יונתן רטוש

על אלוהים, ועמירם ניר לא קיים

שיחה בארבע עיניים

יאמס הוא מאוד דומיננטי, ויש לו נטיה להשתלט על הרשקנים האחרים במיגרש.

על עצמו מספר קליין: "תמיד כאשר אני צופה ב'מישחק' בדורסל בטלוויזיה, והי מתח הוא עצום, אני מכבה את הטלוויזיה ל-10 דקות ויוצא מן החדר."

ועוד: "חדלתי לאמן את מכבי, כי לחץ-הדם אצלי עלה, ולא היה גבול למתח שבו הייתי שרוי, רציתי להי שאר בריא ולהישאר בכלל, ור לכן חדלתי לאמן אותם. אפילו עברתי דירה מתל-אביב לאבן-

ליכוד בוועדה מתלוצצים עכ"ש, כי הם מוכנים לעזור לו לגייס את התמיכה הדרושה רק כדי שיירד מהם.

מנכ"ל כור, **נפתלי בלומנטל**, שהוא אחד ממוע"מדי של **שימרון פרס** לתפ"קיד שריהאוצר בממשלת הי מערך, סיפר את הבדיחה הי באה: זוג אחד התעלס, והגבר סיפר לאשה במשך כל הזמן על לניגונים ומארכסונים, על סוציאליזם ועל חשיבותה של המיפלגה. לבסוף אמרה לו הי אשה: "מילא המיפלגה, אבל אל תשכח את התנועה."

בוועדה זו הציע ח"כ **עמום דרר** לשכור שירות של חברת-חקירות, כדי לגלות אם נעשות פעולות בלתי-כשרות בחברת-היטוח בבתי-החולים. הגיב על כך ח"כ **זאב כץ**: "אפילו החוקרים לא יסכימו שינתו אותם אחרי המוות, גם אם יקבלו על כך שכר שמן."

באותה ועדה מעורר ח"כ **עדי אמוראי**, נציג הי מערך, תרעומת בין אנשי סיי עת-הליכוד, בנושאים שונים, העולים לדיון, מחפש אמוראי עילות להשהייה, מושך הליכים שונים ודוחה קבלת החלטות. חברי סיעת הליכוד פירשו זאת כצורך של אמוראי להבליט את פעילותו, כדי לזכות ב-60% שלהם הוא זקוק לשם כהונה נוספת בכנסת. חברי סיעת הי

מטעם המפלגה הרפובליקאית באמריקה. "אחרי שש שנים ורבע, שאני עובד בממשלה, בתפקיד שאותו למעשה יצרתי, אני מרגיש כי הגעתי לנקודת רוויה מסוימת, והמשימה בי ושינגטון נראית לי כהודמנות להתרענן קצת. בסוף חודש מאי אני יוצא לחופשה שמגי עה לי, בסוף יוני מתחנת בתי הבכורה, **שי-לי**, עם **קלבי עצמון**, שהוא רופא, אחרי גמר שנת-הלימודים של שתי בנותי האחרות בבית-הספר התיכון וגמר עבודתה של אשתי, **יעל**, באוניברסיטה בתל-אביב, נצא כולנו לארצות-הברית. שירלי, בתי, החליטה להתחתן שבוע אחרי גמר הי בחינות שלה באוניברסיטה, וי שבוע לפני הבחירות לכנסת."

בישיבת ועדת-הכספים של הכנסת העלו טענות, שבי איזור הצפון אין רואים את הטלוויזיה בבירור, משום שי הסורים הקימו משדר עב"עוצ" מה, המסכה את כל הגליל. פנו אל מנכ"ל משרד-התיק שורת, **גרעין לב**, ושאלו אוי תו אם יש לו פתרון לבעיה זו, העיר ח"כ **יחזקאל פלוי מוין**: "לא לב יכול לפתור זאת, אלא מייגור **פעד חדאד**, בצורה יותר רדיקי לית."

ח"כ **אברהם מלמד** העיר בישיבת ועדת-הכספים בענייני חינוך, כי בבתי-הספר שמים כיום יותר מדי דגש על פעולות אצ"ל. העיר על-כך שרה-חינוך, **זבולון המור**: "הכללת פעולות אצ"ל נהוגה כבר חמש שנים במישרד-החינוך. אמר ח"כ פלומין: "מלי מד ציפה שדוקא ממשלה זו תתעלם מפעולות אצ"ל."

לאחרונה מרבנים חברי סיעת-הליכוד להיעדר מן הי ישיבות בוועדת-הכספים. היחי די מסיעה זו שנוכח תמיד הוא פלומין, ולכן, בכל החלטת של הוועדה, הוא מבקש רוויזיה - כלומר, הצבעה נוספת. מתליר צץ פלומין: "אם ירבו מיק רים כאלה, אני אהפך לרוויזי ויניסט."

כמה שעות לפני מותו ביקר המשורר **יונתן רטוש** בתערוכות תמונות. הוא נתי קל שם במשורר **ישראל הר**, עורך ההוצאה-לאור הצבאית ורמ"ל. לשאלתו של רטוש לשלומו, השיב הר, שבא מבית דתי מאוד: "ברוך השם, שאל רטוש: "איזה שם?"

אצל ראש-הממשלה, **מנחם בגין**, ביקר השבוע שר הביטחון האירי, **סילבסטר בר ברט**. השניים העלו קווים משותפים בין אירלנד וישר אד. מבחינת השטח - אירלנד גלדולה יותר. מבחינת האוכלו סיה - שתינה שוות. שתי הי מדינות נלחמו על השגת עצי מאותן, אך האירים הקדימו את הישראלים במלחמה נגד הי בריטים. בתום השיחה אמר בגין לברט: "אנחנו מצפים שאירלנד תציב שגרירות-יושב בישראל. ענה לו שרה-ביט חון: "יום יבוא." השיב על כך בגין: "יום יבוא - זה גם כן מועד."

בשבוע שעבר, כאשר סייר ראש-הממשלה בתל-חי שבגליל, נמצא שם גם פרופי סור **קובה שנקמן**, מומחה להנדסה ותחבורה בינלאומית. הוא הציג את עצמו בפני כולם בגליל כיועץ ראש-הממשלה. המפליה של בגין שמעה על כך והתחילה להתעניין מיהו האיש המתחזה כיועץ ראש הממשלה. אחד השוטרים בי מקום סיפר לשוטר אחר כי צריך לעצור את האדם המתחזה. אותו שוטר שוטט במקום ונתקל ביהודה **אבנר**, יועצו של בגין, שהתלווה אליו לי-סור. הוא ניגש אליו ושאל אותו מיהו. ענה לו אבנר: "אני יועץ ראש-הממשלה." אמר לו השוטר: "אותך אני מחפש!" ועצר אותו. רק אחר רי בירור נוסף התבררה לי שוטר טעותו.

יועצו של ראש-הממי שלה לעיתונות, **דן פתיר**, נוסע לשנה אחת לוושינגטון כדי לעסוק בחקר תהליך השלום בין ישראל ומצרים. זוהי הפעם הראשונה שישראלית התקבל למכון, העוסק במחקר

שרה פלע אשתו של נשיא מכון-ויצמן, הפרופסור מיכאל פלע, אירחה בביתה במכון את הסופר יזהר ("סי. יזהר") סמילנסקי. היה זה בערב הפתיחה החגיגי של הסניף המועצה למען ארץ-ישראל יפה ברחובות. הסופר הוא בהנהלת המועצה, ופלע היא יושבת-ראש של הסניף ברחובות. אמר לה יזהר סמילנסקי: "צריך להפסיק להפריח את השממה, כדי שתישאר קצת שממה, ואפשר יהיה בלילה לשמוע בשקט איך צומחים השורשים של העצים."

יהודה, כדי לתפוס קצת שקט. במישחק האחרון של מכבי גמרתי חפיסת סיגריות שלמה. זה היה מישחק מושלם מבחינת המתח והעצבים."

כאשר שמע השחקן **יוכי גרבר** כי ציצ' החליט להפסיק את התמיכה בתיאטרון הקאמרי הגיב: "עכשיו ציצ' לא מעוניין בתיאטרון עירוני. הוא שוכח כי בפרמיירות שלנו הוא הסתובב כמו סייס נפוח."

ניצב-מישנה **שלמה גל**, ראש מחלקת-החקירות בי מישרת, היה עד לאחרונה ראש המדור לעבריינות-נוער. בפגישה עם עיתונאים הירצה גל על עבריינות-הנוער וביקש להוכיח כי יש נערים העושים טעויות, אך אין הם בגדר עברי יינים: "אני יכול לספר לכם מיקרה מנערוטי, אבל אולי זה לא טוב לקידום שלי, אמר. הרגיעו אותו העיתונים: "אל תדאג. הלה על זה התיישנות."

הפרקליט **עווי (סבי רין)** **שראטר** מספר בגאווה כי הוא היה הראשון שידע את תוצאות מישפט הרצח הכפול. נכנסתי לאולם, ואז שמעתי את פקיד-העור קורא: "כולם, לשבת. הבנתי מיד שכל הי נאשמים הורשעו בדין והולכים למאסר."

כתב-הטלוויזיה לשעבר, **עמירם ניר**, נשאל על-ידי עיתונאי לפרטי השיחה שהיתה לו עם ח"כ שימרון פרס. השיב ניר: "אני לא יכול לגלות. מכיוון שהשיחה היתה פרטית. במיקרה אחר אפשר היה לומר שהשיחה נעשתה בי ארבע-עיניים."

בעיקבות ההתקשרות בין ניר ובין פרס אמר הבלשן **אבשלום קור**: "אם כבר הגענו למצב שאנשים, הרוצים להיות ראש-ממשלה, בוחרים את אנשי-סודם מן הטלוויזיה, אני הייתי בוחר את **דליה מזוזר** או **גרמית גיא**."

על פגישותיו של פרס עם חסן מלך מארוקו מתליר צצים עכשיו בכנסת כי אלה הן עלילות חסנבה.

בעבר-ראיונות עם **אי-תן דנציג** סיפר מאמנה לי שעבר של מכבי תל-אביב, **רהף קדיין**: "מוטי ארזי אפטי הוא המנוע של הקבוצה. מיקי ברקוביץ הוא המהיר ביותר, גם בין כדוריי סלני אירופה. לו **סילבר** הוא האינטלקטואלי ביותר בין הי שחקנים. **ג'ים בולדרייט** הוא הרציני ביותר מבחינת המישר מעת האימונים. ארזי ויל-

יעוד ליבמן במאי הסרט "לא לשידור", העוסק בתחנה צבאית שבה יש שחיתויות, היה כתב גלי צה"ל בעת שיצחק ליבני היה מפקד התחנה. בראיון שערך עימו ליבני, גילה לבנון סוף-סוף את פשר אחת הכתבות שהתבקש על-ידי ליבני להכין בימי מלחמת ששתי הימים בעזה. על לבנון הוטל להקליט התקפה של רמונים, אך הוא לא הצליח להביא אותה. כאשר חזר לתחנה הוא פוצץ רימון על דלת אחד האולפנים של התחנה, ורעשי המיצוץ, כולל זעקות הכתב, נישלו בכתבה. יצחק ליבני שיב אתו אז אל אותה כתבה, מבלי לדעת כיצד הוכנה.